

Yine Sen İstanbul Kokan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Aralık 2018

Düş çukurunda, gölge benzeri o lahit
Kundaklanmış doğrulardan bir çıkarım yapmak
Adına,
Sakilce sığındığın ve
Sınanan fitratındaki gizil:
Yine tembel bir tutanak sihri şiirlerin
Yaftalanmış mizaçlarında
Peyzajı onca aşkın
Nasırlı bir acı
Pembeye yakın doğasında
Yetim meramın da varlığına
Ket vuran yanlı bir şive adeta
Aşkın, baş tacı bir edilgenlikle
Suslara boğulduğun
Aslında içine dönük yüzü ölümün...

Tepe taklak bir terennüm
Kundaklanmış beyitlerde
Sudan sebeplerle
Yıkanmış göğün izi ve telaşı
Zamansız gidişlerin de çatık kaşlı
Yenilgisi
Bir miğferi tutarken asil başında
Ölüm perisinin diri yenilgisine
Yenik düşsen bile
Tarafsızca ve minnet etmeden
Sevgiyi lav etmeyen o terane
Kayıp yüreğin
Kayıp atlasında bilumum yenilginin
Zarafet yüklü titrinde.

Kendi halinde bir şiir kadar sıra dışı
Meziyetlerin
En otantik mezarı mesken belleyip
En divane gölgeyi

Aşk edindiğin
Âşık suretinde ölümcül bir düş kadar
Zarif bir mağlubiyetin
Temasında zamansız bir yokluk şarkısı
Tıpkı hicvinde yanık kokan
Gögün karasında asılı bir kelaynak kuşu
İllet bir sağdııcı sola saklayıp;
Solun bir çiçeği de sona saklayıp
Yeniden açmak adına.

Cennet bahçelerine yolu düşmüş
Muzip bir tekerleme kadar da neşesine
Yenik bazen hüznünü bile gölgeleyip
İsine, sisine âşık olduğun
Şehr-i İstanbul'un surlarında saklı
Bunca sırrın da tek tanığı
Yine sen, İstanbul kokan şiirlerim...